

РЕШЕНИЕ

№ 629

гр. Перник, 17.10. 2014 г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на двадесет и пети септември, две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при участието на секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело № 452** по описа за **2014 г.**, на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 210, ал. 3 от ЗУТ във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на **П.М.Б.,***** и **К.М.К.,*****, срещу решение на комисията по чл. 210 от ЗУТ, назначена от Кмета на Община Радомир, с което е определена цената на право на преминаване през УПИ XVIII-109, в кв. 14 по плана на село Старо село, в полза на Славчо Вене Куцов.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно до степен на нищожност. Процесуалният представител на жалбоподателя намира, че стартираното производство е неприложимо в конкретния случай, тъй като се касае за урегулиран поземлен имот и предвидена по плана улица тупик.

Иска се съдът да отмени атакуваното решение и да присъди на жалбоподателите направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител, оспорва същата и намира, че производството по реда на чл. 210 от ЗУТ е правилно проведено. При постановяване на атакуваното решение са съобразени относимите правни норми и изготвената оценка е законосъобразна. В съдебно заседание поддържа, че изложените твърдения за законосъобразност са относими към евентуална процедура по издаване на заповед по чл.192, ал.2 от ЗУТ.

Административен съд – Перник, като съобрази приложените по делото писмени доказателства – част то административната преписка и събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК, след като е сезиран с оспорване, съдът извършва цялостен контрол върху законосъобразността на обжалвания административен акт. Това се налага и с оглед принципа за служебното начало в административния процес, въведен с нормата на чл. 9 от АПК.

Разпоредбата на чл. 146 от АПК сочи основанията за оспорване на административните актове, които, ако са налице във всяка конкретна хипотеза, водят до незаконосъобразност на оспорения акт, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. При така вменената от закона служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт, съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на оспорване по настоящото дело е решение на комисията по чл. 210, ал. 1 от ЗУТ, назначена със Заповед № 246/09.05.2014 г. на Кмета на Община Радомир. Административният акт е обективиран в протокол-решение от 14.05.2014 г. за определяне на еднократно обезщетение за учредяване на право на преминаване през

УПИ XVIII-109, кв.14, по плана на с. Старо село, общ.Радомир собственост на оспорващите. Изготвянето на оценка на правото на преминаване е с оглед наличието на производство по издаването на заповед по чл. 192, ал. 2 от ЗУТ, което е започнало по заявление вх.№АБ-94-00-324 от 14.03.2014 г. В този смисъл, на изследване по настоящото дело, съобразно изрично предвидената в чл. 210, ал. 3 от ЗУТ възможност за това, подлежи единствено валидността и законосъобразността на изготвената оценка от комисията по чл. 210, ал. 1 от ЗУТ и определеният въз основа на нея размер на еднократното обезщетение за учредяване на сервитутното право, без да се засягат въпроси за законосъобразното провеждане на останалата част от незавършилата към настоящия момент процедура по издаване на акт по чл. 192, ал. 2 от ЗУТ. Ето защо изложените доводи в жалбата свързани с необходимостта от провеждането изобщо на такава процедура, предпоставките за започването ѝ и не на последно място законосъобразността на предприетите до този момент действия извън изготвянето на оценката от общинската администрация не са предмет на обсъждане в настоящото производство. Относитими към настоящия спор са въпросите свързани с начина на определяне и формиране на цената и компетентността на комисията, която я е определила.

Изслушаната по делото съдебно техническа експертиза, приета неоспорена от страните не касае стойността на правото на преминаване или начина на изготвяне на оценката, но съдържа фактическите установявания относно регулационния план на с.Старо село и конфигурацията на правото на преминаване от която зависи и цената му.

Според експерта оценката на правото на преминаване е направена за трасе, което засяга стопанска сграда собственост на жалбоподателите.

Съгласно чл. 192, ал. 6, вр. ал. 2 от ЗУТ, цената на учреденото право за преминаване подлежи на определяне по реда на чл. 210 от ЗУТ, т.е. от назначена от кмета на общината комисия, като размера на обезщетението се изчислява по пазарни цени. По делото е представена заповед № 246/09.05.2014 г. на Кмета на Община Радомир, с която е назначена комисия за изготвяне на оценки по чл. 210 от ЗУТ. В този смисъл процесното решение изхожда от компетентен колективен орган, като носи и подписите на всички включени в състава на комисията длъжностни лица.

При издаването на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да водят до неговата незаконосъобразност. Мотивите на жалбоподателя за нарушение на чл. 80 и чл. 81 от ЗУТ, нямат отношение към определянето стойността на сервитутното право.

Не се споделят и твърденията на жалбоподателите за липса на правомощие на Кмета на община Радомир да издаде заповед по чл. 192, ал. 2 от ЗУТ, освен поради ирелевантността на тези доводи и поради съображението, че правомощията на Кмета не се обуславят от това дали правото на преминаване се учредява за урегулиран имот или не. Използваният от законодателя термин „поземлен имот“ е най – широкообхватното понятие за недвижим имот, според определението на §5, т. 2 от ДР на ЗУТ.

Въпреки изложеното по-горе, решаващият състав намира, че жалбата ще следва да бъде уважена и обжалваното решение отменено, тъй като при постановяването му е допуснато нарушение на материалния закон. С оглед специфичността на процедурата, при произнасянето си комисията е следвало да определи трасе на правото на преминаване и да го оцени. Видно е, от доказателствата по делото, че е възприет вариант по т.4.2 предложен от арх.С.*** и той е оценен по Методика за определяне размера на обезщетения по пазарна цена за право на преминаване през чужд имот. По този ред е определена е цена от 2233 лв. При осъществената проверка за законосъобразност на административния акт и като съобрази приложеното по делото заключение на СТЕ, съдът намира, че неправомерно с определеното трасе се засяга

стопанска постройка собственост на жалбоподателите. При административното учредяване на право на преминаване е необходимо да се избегне всяко утежняване на носещия имот повече от необходимото. Точно пред такава хипотеза сме изправени в настоящия случай. Не само, че имота собственост на жалбоподателите ще бъде обременен с вещно право, което се явява тежест за него, но и ще бъде засегната сграда, за която има издадено разрешение за строеж т.е., която е законно построена.

След като не е съобщила всички тези обстоятелства комисията макар и спазила процедурните правила по оценка на правото на преминаване е постановила незаконосъобразно решение, което подлежи на отмяна.

С оглед разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК, при отмяна на административен акт, който в случая е обективиран в протокол – решение от 14.05.2014, когато естеството на въпроса не позволява решаването му от съда, следва да се изпрати преписката на административния орган за провеждане на административната процедура по произнасяне с административен акт при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на настоящото съдебно решение.

При новото произнасяне комисията по чл.210 от ЗУТ, следва да се събере всички относими и допустими доказателства и на база на тях да се извърши преценка за наличието и липсата на други варианти за трасе на правото на преминаване при спазване на изискването за икономическа ефективност на същото. При извършване на преценката си административният орган най-напред следва да попълни преписката с доказателства относно фактическото положение на имотите, предвижданията на плана и едва след това да избере вариант за право на преминаване, който най малко утежнява служещия имот.

С оглед изхода на делото се явява основателна и претенцията на жалбоподателите за присъждане на направените разноски в производството общо в размер на 710 лв, от които 10 лв. държавна такса, 200 лв. депозит за изготвяне на експертиза и 500 лв. заплатено възнаграждение за адвокатско възнаграждение

Мотивиран така **Административен съд – Перник**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на комисията по чл.210 от ЗУТ, назначена от Кмета на Община Радомир, с което е определена цената на право на преминаване през УПИ XVIII-109, в кв. 14 по плана на село Старо село, общ.Радомир.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне съгласно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Община Радомир да заплати на **П.М.Б.***** ЕГН *****, с адрес:*** и **К.М.К.***** ЕГН *****, сумата от 710 лв., представляващи разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/